

paalidelige Mænd. Og det er i saa Henseende heldigt, at der allerede er een Klasse Embedsmænd, de ypperste og høiest stillede Embedsmænd i Landet, nemlig Ministrene, for hvis Ansættelse der ikke er foreskrevet saadanne Regler. Dem kan man tage, hvor man vil, naar man finder dem dygtige; de behøve hverken at have været i Metropolitanaskolen eller ved Universitetet.

C. B. Nimestad: Det er nu omtrent 9 Aar siden, at jeg for første Gang fremsatte Forslaget om Metropolitanaskolens Nedlæggelse, idet jeg ikke dengang, ligesaa lidt som nu, kunde see nogen Grund til at beholde denne Skole, som ikke kan bære sig selv. Jeg har selv bidraget til, da jeg ikke kunde gennemføre mit Forslag om at see den nedlagt, at dens Underbalance ikke blev saa stor, idet jeg har bestræbt mig for at føre ind paa Finantsloven en Bestemmelse om, at Skolepengene skulle bringes op til det Samme som ved de andre lærde Skoler. Naar der nu er fremkommet et Forslag om Nedlæggelse af denne Skole, kan jeg ikke andet end slutte mig dertil, uden at jeg dog skal indlade mig paa de store Forhandlinger, som have været førte her idag, Forhandlinger, som jeg tildeels havde ventet, tildeels frygtet, men som jeg dog ikke troede vilde antage saa overordentlige Dimensioner, som skeet er. Der er saaledes ført meget vidtløftige Forhandlinger om Forskjellen mellem klassisk og ikke-klassisk Dannelse, mellem Industri og sand Videnskabelighed o. s. v., Noget, som ganske ligger udenfor dette Spørgsmaal. Naar jeg derfor taler om Nedlæggelsen af Metropolitanaskolen, saa maa jeg paa det Bestemteste værgе mig imod, at jeg skal gaae imod den latinske eller klassiske Dannelse; det er saameget mindre Tilfældet, som det allerede for lang Tid tilbage har været min Lod at udtale det Samme som de ærede Herrer, der idag have hævet deres Stemme til Gunst for det klassiske Studium, om jeg end ikke har sagt det saa vidtløftigt eller med saa veltalende Ord som de. Dersom der var den allerfjerneste Forbindelse mellem dette Studium

og denne Skoles Nedlæggelse, saa vilde jeg paa det Allerbestemteste fraraade at vedtage Forslaget, men der er aldeles ingen. Ingen har idetmindste endnu kunnet paavise det, og Ingen vil kunne det. Jeg skal ikke indlade mig paa Spørgsmaalet, om det lærde Skolevæsens Kapitalfond i de senere Aar er bleven forhøjet eller forringet, skjøndt ganske vist den høitærede Ministers Udtalelse i den Anledning kunde give Anledning til enkelte Bemærkninger, thi dette vedkommer ikke denne Sag. Hvad der derimod vedkommer den, er det ganske simple Spørgsmaal: Kan Metropolitanaskolen bære sig selv? Men det har endnu Ingen paastaet. Jeg skal forbigaae alle de Bemærkninger, som i Ordstridens Hele ere fremkomne, snart ved den ene snart ved den anden Betragtning af Sagen, og kun holde mig til to enkelte Bemærkninger. Den første er den, at man ikke maa betragte Historien paa den Maade, at man kalder Noget skadeligt, som er skeet i Fortiden, fordi det i vor Tid, vilde være skadeligt for det Samfund, som nu lever. Jeg troer, at man bør gaae ud fra, at Folk i Fortiden have været ligesaa kloge i Forhold til deres Tid som vi i Forhold til vor Tid og hvad vi nu ansee for det Beste, ville maastee Fremtidens Slægter fordømme som skadeligt og fordærveligt for deres Tid. Enhver Slægt gjør, hvad den kan, og gjør det, den har Trang til, og dert skille de efter hinanden følgende Slægter sig ikke fra hverandre; enhver arbejder efter Evne paa Menneskeslægtenes Udvikling. I Anledning af den meget lærde Strid — som dog ikke var saa lærd som den, der blev vakt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) — mellem den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og den ærede Rigsdagsmand for Njebenhavns 5te Valgkreds (Wille), om hvad Cato var for en Mand, saa skal jeg bemærke, at han var en Mand, der raadede Enhver, der havde Landeiendomme, til ikke at bruge dem til Plojning, men til Græsgange, til hvilken Anvendelse man bedre kunde bruge Slaver. Jeg skal endvidere tillade mig at gjøre en Bemærkning til det, som for den